

Спортивно-технічний опис

Вхід до Венти досить вузький і розташований серед каміння. Вузький і досить довгий вхідний меандр проходить без мотузки – в розпір і вільним лазінням. Меандр виходить у маленький зал-полку, з якого починається перший колодязь, глибиною близько 8 метрів. Далі починається стежка з перешкодами – бриловим завалом, щілинами, скельними ділянками.

Приблизно по середині цієї ділянки з перешкодами знаходиться другий колодязь. Його подолати можна двома шляхами: можна пролізти в неширокий лаз між камінням вниз (лаз йде вертикально і потім повертається горизонтально), вилізти на невелику полицю і спуститися чотири метри вільним лазінням. Другий варіант - не спускаючись у лаз між каміннями повернути праворуч – майже відразу буде невеликий балкончик зі сталактитами, там забито кілька спітів. Глибина колодязя на цьому місці сягає 10-15 метрів. Ми пару разів так і проскочили цей балкон (просто не помітили) і пройшли колодязь без мотузки, хоча з мотузкою, напевно, було б легше і зручніше, особливо з мішками. На дні колодязя на правій стороні між брил спускаємося в наступну залу, потім кілька уступів вниз, меандр і великий колодязь (біля 70 м).

На вершині колодязя під шлямбурами може перетиратися мотузка. Нижче повішена відтяжка трохи виправляє ситуацію, але мотузка все одно третється і потрібен протектор (або виправляти навішення - бити в протилежній стіні спіт і за вуха вішати мотузку між стін). Спуск іде вертикальною щілиною в стіні колодязя, спіти забиті то в однієї, то в іншій стіні щілини.

На дні великого колодязя розташований затишний зал з табличкою, де згадано Каунас. на боці зала – діра униз. Внизу – бриловий завал, потрібно лізти між брил і шукати прохід (вузько). Після брилового завалу вниз йде меандр, який закінчується виходом у невеликий колодязь. У стіні навпроти початку меандра вбито спіт, за якого можна почати навіску. Внизу заповнений глиною зал, наприкінці якого є невеликий підйом по дуже слизькій глиняній стіні. Саме під цим підйомом кудись униз стікає струмок - тут можна копати і шукати продовження.

Після глиняного підйому пробігши по меандру знаходиться останній уступ, глибиною 6 м. Стіна уступа похила, мотузка лягає прямо на неї і, відповідно, третється.

Під час весняного сніготанення у печері крапель у вхідному меандрі та на кількох уступах перед великим колодязем У великому колодязі до низу крапель посилюється до зливи. Струмок внизу цього колодязя стікає в невелику щілину слідами на стінах зали видно, що вода в цьому залі колись піднімалася на півтора метри.